

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER
RÅDET

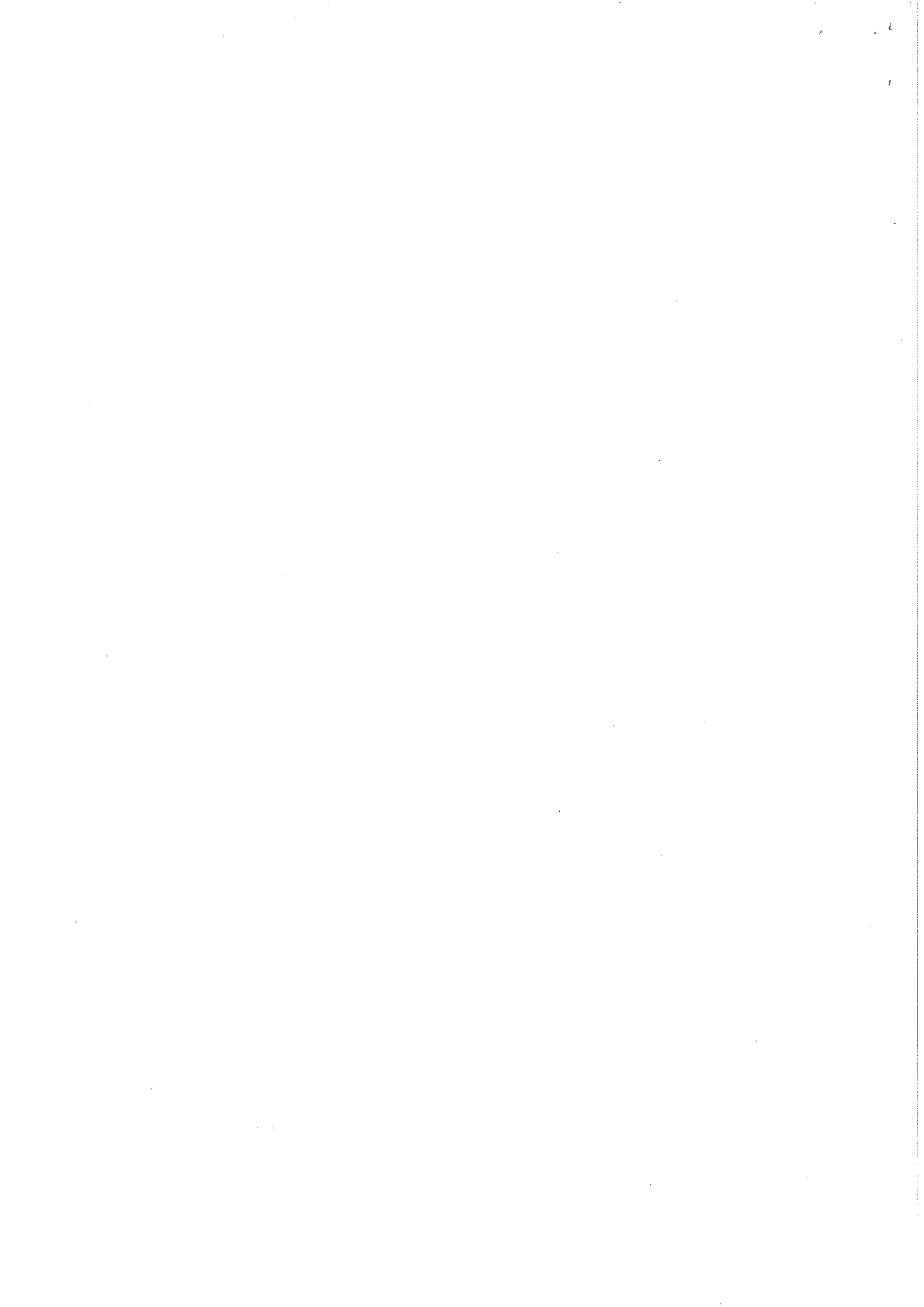
Bruxelles, 24. VII. 1989

7836/89

RESTREINT

EF 65
PRO-COOP 117

FÆLLES HOLDNING
FASTLAGT AF RÅDET DEN 24. VII. 1989
MED HENBLIK PÅ VEDTAGELSE AF RÅDETS DIREKTIV
OM SOLVENSØGLETAL FOR KREDITINSTITUTTER

RÅDETS DIREKTIV

af

om solvensnøgletal for kreditinstitutter

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR -

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 57, stk. 2, første og tredje punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ¹⁾,

i samarbejde med Europa-Parlamentet ²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, ³⁾ og

ud fra følgende betragtninger:

1) EFT nr. C 135 af 25. 5.1988, s. 2.

2) Udtalelse afgivet den 15. marts 1989 (endnu ikke offentliggjort i EFT) og afgørelse af ... (endnu ikke offentliggjort i EFT).

3) EFT nr. C 337 af 31.12.1988, s. 8.

Direktivet er et resultat af det arbejde, der er udført i Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning, som i henhold til artikel 6, stk. 4, i Rådets direktiv 77/780/EØF af 12. december 1977 om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut ¹⁾, senest ændret ved direktiv 89/.../EØF ²⁾, har ansvaret for at forelægge Kommissionen ethvert forslag, der tilsigter en samordning af de i medlemsstaterne anvendte nøgletal;

et hensigtsmæssigt nøgletal spiller en central rolle i forbindelse med tilsynet med kreditinstitutter;

nøgletal, der vejer aktiver og poster under stregen efter risikograden, er en særligt brugbar målestok for solvens;

tilvejebringelse af fælles normer for egenkapitaldækning af aktiver og poster under stregen, der er behæftet med kreditrisiko, er derfor et af de væsentlige harmoniseringsområder, der er nødvendige for at opnå gensidig anerkendelse og dermed for at gennemføre det indre marked på bankområdet;

1) EFT nr. L 322 af 17.12.1977, s. 30.

2) Se s. ... i dette nr. af EFT.

i den henseende skal direktivet ses i sammenhæng med andre specifikke instrumenter, som også skal harmonisere de grundlæggende regler for tilsyn med kreditinstitutter;

direktivet bør også ses som et direkte supplement til direktiv 89/.../EØF, som udgør den større ramme, hvori nærværende direktiv indgår som en integrerende del;

kreditinstitutter skal konkurrere direkte med hinanden på et fælles bankmarked, og vedtagelsen af fælles solvensnormer i form af et mindste solvensnøgletal vil forhindre konkurrenceforvridning og styrke Fællesskabets banksystem;

ifølge direktivet tillægges garantier fra forskellige finansielle institutter forskellig vægtning; Kommissionen skal følgelig undersøge, om direktivet som helhed skaber væsentlig konkurrenceforvridning mellem kreditinstitutter og forsikringsselskaber, og på baggrund af denne undersøgelse skal den tage stilling til, om det er berettiget at træffe foranstaltninger for at afbøde virkningerne heraf;

det mindste nøgletal, der er fastsat i dette direktiv, forøger EF-kreditinstitutternes egenkapitalniveau; tallet er sat til 8% på baggrund af en statistisk undersøgelse vedrørende de gældende kapitalkrav i begyndelsen af 1988;

måling af og hensyntagen til rente- og valutakursrisici samt andre markedsrisici er også af stor betydning i forbindelse med tilsyn med kreditinstitutter; Kommissionen vil derfor i samarbejde med medlemsstaternes kompetente myndigheder og andre, hvis arbejde har samme formål, foretage yderligere undersøgelser af de metoder, der er tilgængelige; den vil derpå fremsætte passende forslag til yderligere harmonisering af tilsynsbestemmelserne vedrørende nævnte risici; i denne forbindelse vil den især overvåge, hvordan de forskellige bankrisici kan indvirke på hinanden, og derfor lægge særlig vægt på, at de forskellige forslag er indbyrdes sammenhængende;

ved fremsættelsen af forslag om tilsynsbestemmelser vedrørende investerings- tjenesteydelser samt passende egenkapitalkrav for enheder, som udøver virksomhed på dette område, vil Kommissionen påse, at der anvendes tilsvarende krav med hensyn til egenkapitalens størrelse, når der udøves samme virksomhed, og når der er samme risici;

de metoder, der skal anvendes ved solvensnøgletallets beregning, skal tage hensyn til bestemmelserne i Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber ¹⁾, der indeholder visse tilpasninger af bestemmelserne i direktiv 83/349/EØF ²⁾, ændret ved akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse; indtil bestemmelserne i nævnte direktiver er gennemført i medlemsstaternes nationale lovgivning, overlades det til medlemsstaterne at bestemme, hvilke metoder der skal anvendes ved solvensnøgletallets beregning;

anvendelse af en 20% vægtning på realkreditobligationer, som indehaves af et kreditinstitut, kan fremkalde forstyrrelser på et nationalt finansmarked, hvor sådanne instrumenter spiller en dominerende rolle; i så fald træffes midlertidige foranstaltninger for anvendelse af en 10% vægtning af risici;

tekniske ændringer af detaljerede bestemmelser i dette direktiv kan fra tid til anden blive nødvendige for at tage hensyn til udviklingen inden for banksektoren; Kommissionen vil derfor efter samråd med Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning foretage de ændringer, der er nødvendige inden for rammerne af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges den i henhold til Traktatens bestemmelser; udvalget er i så fald et forskriftsudvalg i henhold til de procedureregler, der er fastsat i artikel 2, procedure III, variant b), i Rådets afgørelse 87/373/EØF af 13. juli 1987 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ³⁾ -

1) EFT nr. L 372 af 31.12.1986, s. 1.

2) EFT nr. L 193 af 18. 7.1983, s. 18.

3) EFT nr. L 197 af 18. 7.1987, s. 33.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Anvendelsesområder og definitioner:

Artikel 1

1. Dette direktiv finder anvendelse på kreditinstitutter som defineret i artikel 1, første led, i direktiv 77/780/EØF.
2. Uanset stk. 1 behøver medlemsstaterne ikke at anvende dette direktiv på kreditinstitutter, der er anført i artikel 2, stk. 2, i direktiv 77/780/EØF.
3. Kreditinstitutter, som er tilsluttede et centralorgan i den samme medlemsstat, jf. artikel 2, stk. 4, litra a), i direktiv 77/780/EØF, kan undtages fra bestemmelserne i dette direktiv, når samtlige tilsluttede kreditinstitutter og centralorganet er inkluderet i de konsoliderede solvensnøgletal i henhold til nærværende direktiv.
4. Undtagelsesvis og indtil der har fundet nærmere harmonisering sted af forsigtighedsreglerne vedrørende kredit-, rente- og markedsrisici, kan medlemsstaterne holde kreditinstitutter, der er specialiseret i interbankmarkeder og markeder for offentlig gæld, uden for dette direktivs anvendelsesområde, når de i samarbejde med centralbanken opfylder en institutionel funktion som regulator af banksystemets likviditet, og forudsat

- at summen af deres aktivposter og poster under strengen, der indgår i 50% og 100% vægtningen i henhold til artikel 6, normalt inden vægtningen ikke bør udgøre mere end 10% af summen af aktivposter og poster under strengen og aldrig mere end 15%;
- at deres hovedvirksomhed består i at fungere som mellemmænd mellem centralbanken i deres medlemsstat og banksystemet;
- at deres kompetente myndigheder fører passende tilsyn og kontrol med deres kredit-, rente- og markedsrisici.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de undtagelser, de har indrømmet, for at sikre, at de ikke medfører konkurrencefordrejninger. Senest tre år efter dette direktivs vedtagelse forelægger Kommissionen Rådet en rapport ledsaget af passende forslag, hvis den skønner det nødvendigt.

Artikel 2

1. I dette direktiv forstås ved:

- "kompetente myndigheder": myndigheder som defineret i artikel 1, femte led, i direktiv 83/350/EØF;
- "zoné A": medlemsstaterne og alle andre lande, der er fulde medlemmer af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD), samt lande, som har indgået særlige låneoverenskomster med Den Internationale Valutafond (IMF) og er tilknyttet Den Almindelige Låneoverenskomst (GAB);

- "zone B": alle andre lande;
- "kreditinstitutter i zone A": alle kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i medlemsstaterne i henhold til artikel 3 i direktiv 77/780/EØF, herunder disse institutters filialer i tredjelande, og alle private og offentlige foretagender, som er omfattet af definitionen i artikel 1, første led, i direktiv 77/780/EØF, og som er meddelt tilladelse i andre lande i zone A, herunder disse foretagenders filialer;
- "kreditinstitutter i zone B": alle private og offentlige foretagender, der er meddelt tilladelse uden for zone A, og som opfylder definitionen i artikel 1, første led, i direktiv 77/780/EØF, herunder disse foretagenders filialer i Fællesskabet;
- "ikke-banksektoren": alle andre låntagere end kreditinstitutter som defineret i fjerde og femte led, centralregeringer og centralbanker, regionale regeringer og lokale myndigheder, De Europæiske Fællesskaber, Den Europæiske Investeringsbank og multilaterale udviklingsbanker som defineret i syvende led;
- "multilaterale udviklingsbanker": Den Internationale Bank for Genopbygning og Økonomisk Udvikling og Den Internationale Finansieringsinstitution, Den Interamerikanske Udviklingsbank, Den Asiatiske Udviklingsbank, Den Afrikanske Udviklingsbank, Europarådets Bosættelsesfond, Den Nordiske Investeringsbank og Den Caraibiske Udviklingsbank;

- poster under strengen, der tillægges "fuld risiko", "mellemliggende risiko", "mellemliggende/lav risiko" og "lav risiko": poster som anført i artikel 6, stk. 2, og opført på listen i bilag I.

2. Ved anvendelsen af artikel 6, stk. 1, litra b), kan de kompetente myndigheder blandt regionale regeringer og lokale myndigheder medtage administrative organer uden vinding for øje, som er underlagt regionale regeringer eller lokale myndigheder, og foretagender uden vinding for øje, som ejes af centralregeringer, regionale regeringer eller lokale myndigheder, og som efter de kompetente myndigheders opfattelse risikomæssigt kan sidestilles med regionale regeringer og lokale myndigheder.

Artikel 3

Almindelige principper

1. Det i stk. 2-7 omhandlede solvensnøgletal giver udtryk for egenkapitalen som defineret i artikel 4 som en procent af de samlede risikovægtede aktiver og poster under strengen som defineret i artikel 5.

2. Solvensnøgletallet for kreditinstitutter, der hverken er moderselskaber som defineret i artikel 1 i direktiv 83/349/EØF eller datterselskaber af sådanne foretagender, beregnes på et individuelt grundlag.

3. Solvensnøgletallet for kreditinstitutter, der er moderselskaber, beregnes på et konsolideret grundlag i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i nærværende direktiv samt i direktiv 83/350/EØF og 86/635/EØF ¹⁾.

1) EFT nr L 372 af 31.12.1986, s. 1.

4. De kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilladelse til og tilsyn med et moderselskab, som er et kreditinstitut, kan tillige kræve underkonsoliderede og ukonsoliderede nøgletal beregnet for selskabet og for ethvert af dets datterselskaber, som de meddeler tilladelse og fører tilsyn med. Hvis der ikke foretages en sådan kontrol med, at kapitalen er passende fordelt inden for bankkoncernen, skal der træffes andre forholdsregler, som tjener samme formål.

5. Hvis et moderselskabs datterselskab har fået meddelt tilladelse og er beliggende i en anden medlemsstat, kræver de kompetente myndigheder, der har meddelt tilladelsen, et underkonsolideret eller ukonsolideret nøgletal beregnet.

6. Uanset kravene i stk. 5 kan de kompetente myndigheder, der har meddelt tilladelse til et datterselskab af et moderselskab, der er beliggende i en anden medlemsstat, ved en bilateral aftale delegere deres ansvar for tilsyn med solvensen til de kompetente myndigheder, der har meddelt tilladelse og fører tilsyn med moderselskabet, således at disse påtager sig tilsyn med datterselskabet i overensstemmelse med direktivets bestemmelser. Kommissionen skal holdes underrettet om eksistensen og indholdet af sådanne aftaler. Den videresender disse oplysninger til de andre myndigheder og til Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning.

7. Uden at dette berører kreditinstitutternes overholdelse af kravene i stk. 2-6, skal de kompetente myndigheder sørge for, at nøgletallene beregnes mindst to gange om året, enten af kreditinstituttet selv, som skal meddele de kompetente myndigheder resultaterne af beregningen og oplyse om deldata, eller af de kompetente myndigheder, som baserer sig på data, der kommer fra kreditinstitutterne.

8. Værdiansættelse af aktiver og poster under strengen skal foretages som angivet i direktiv 86/635/EØF. Indtil gennemførelsen af bestemmelserne i nævnte direktiv overlades det til medlemsstaterne at foretage denne værdiansættelse.

Artikel 4

Tælleren: Egenkapital

Tælleren i solvensnøgletallet udgøres af egenkapitalen som defineret i direktiv 89/299/EØF ¹⁾.

Artikel 5

Nævneren: Risikovægtede aktiver og poster under strengen

1. De forskellige aktivposter tildeles risikograder, udtrykt som procentvis vægtning, i henhold til artikel 6 og 7, og undtagelsesvis artikel 8 og 11. Den balanceførte værdi af hvert aktiv skal derpå multipliceres med den relevante vægtning for at nå frem til en risikovægtet værdi.
2. Når det drejer sig om de i bilag I omhandlede poster under strengen skal to-trinsberegningen i artikel 6, stk. 2 benyttes.

1) EFT nr. L 124 af 5.5.1989, s. 16.

3. Når det drejer sig om de i artikel 6, stk. 3, omhandlede rente- og valuta-kursrelaterede poster under strengen, skal de potentielle omkostninger ved at erstatte kontrakter i tilfælde af modpartens konkurs beregnes ved anvendelse af en af de i bilag II beskrevne metoder. Disse omkostninger multipliceres med den relevante modpartsvægtning i artikel 6, stk. 1, dog således at den heri fastsatte 100% vægtning sættes til 50% ved angivelse af den risikovægtede værdi.

4. Summen af de i stk. 2 og 3 nævnte risikovægtede værdier af aktiver og poster under strengen udgør nævneren i solvensnøgletallet.

Artikel 6

Risikovægtning

1. Følgende vægtning anvendes på de i det følgende anførte aktiver, selv om de kompetente myndigheder kan fastsætte højere vægtning, hvis de finder det hensigtsmæssigt.

a) Nulvægtning

- 1) kassebeholdning og tilsvarende poster;
- 2) aktivposter, der repræsenterer fordringer på centralregeringer og centralbanker i zone A;
- 3) aktivposter, der repræsenterer fordringer på De Europæiske Fællesskabers institutioner;
- 4) aktivposter, der repræsenterer fordringer, som udtrykkeligt er garanteret af centralregeringer og centralbanker i zone A;

- 5) aktivposter, der repræsenterer fordringer på centralregeringer og centralbanker i zone B, indgået og finansieret i låntagerens nationale valuta;
 - 6) aktivposter, der repræsenterer fordringer, som udtrykkeligt er garanteret af centralregeringer og centralbanker i zone B, indgået og finansieret i den nationale valuta, der er fælles for garantistiller og låntager;
 - 7) aktivposter, som til de kompetente myndigheders tilfredshed er sikrede ved sikkerhedsstillelse i form af værdipapirer udstedt af en centralregering eller centralbank i zone A eller af De Europæiske Fællesskaber, eller ved indlån i kontanter i det långivende institut, eller ved indlånsbeviser eller lignende instrumenter udstedt af og domicileret ved dette institut.
- b) 20% vægtning
- 1) aktivposter, der repræsenterer fordringer på Den Europæiske Investeringsbank (EIB);
 - 2) aktivposter, der repræsenterer fordringer på multilaterale udviklingsbanker;
 - 3) aktivposter, der repræsenterer fordringer, som er udtrykkeligt garanteret af EIB;
 - 4) aktivposter, der repræsenterer fordringer, der udtrykkeligt er garanteret af multilaterale udviklingsbanker;

- 5) aktivposter, der repræsenterer fordringer på regionale regeringer og lokale myndigheder i zone A, jf. dog bestemmelserne i artikel 7;
- 6) aktivposter, der repræsenterer fordringer, der udtrykkeligt er garanteret af regionale regeringer og lokale myndigheder i zone A, jf. dog bestemmelserne i artikel 7;
- 7) aktivposter, der repræsenterer fordringer på kreditinstitutter i zone A, og som ikke udgør en del af sådanne institutters egenkapital i henhold til direktiv 89/299/EØF;
- 8) aktivposter, der repræsenterer fordringer med en løbetid på til og med ét år på kreditinstitutter i zone B, bortset fra værdipapirer udstedt af disse institutter, og som anerkendes som dele af deres egenkapital;
- 9) aktivposter, der udtrykkeligt er garanteret af kreditinstitutter i zone A;
- 10) aktivposter, der repræsenterer fordringer med en løbetid på til og med ét år, og som er udtrykkeligt garanteret af kreditinstitutter i zone B;
- 11) aktivposter, som til de kompetente myndigheders tilfredshed er sikrede ved sikkerhedsstillelse i form af værdipapirer udstedt af EIB eller af multilaterale udviklingsbanker;
- 12) likvide midler under overførsel.

c) 50% vægtning

- 1) lån, som til de kompetente myndigheders tilfredshed er helt og fuldt sikrede ved pant i fast ejendom til beboelse, som er eller vil blive beboet eller udlejet af låntageren;
- 2) periodeafgrænsningsposter: disse aktivposter er underkastet modpartens vægtning i de tilfælde, hvor kreditinstituttet er i stand til at bestemme den i overensstemmelse med direktiv 86/635/EØF; når modparten ikke kan bestemmes, anvendes en 50% vægtning.

d) 100% vægtning

- 1) aktivposter, der repræsenterer fordringer på centralregeringer og centralbanker i zone B, undtagen når de er indgået og finansieret i låntagerens nationale valuta;
- 2) aktivposter, der repræsenterer fordringer på regionale regeringer og lokale myndigheder i zone B;
- 3) aktivposter, der repræsenterer fordringer med en løbetid på mere end ét år på kreditinstitutter i zone B;
- 4) aktivposter, der repræsenterer fordringer på ikke-banksektorer i zone A og zone B;
- 5) materielle aktiver i henhold til aktivfortegnelsen i artikel 4, nr. 10, i direktiv 86/635/EØF;

6) beholdninger af aktier, kapitalinteresser og andre poster, som indgår i egenkapitalen i andre kreditinstitutter, når de ikke er fradraget det långivende instituts egenkapital;

7) alle andre aktiver bortset fra dem, der er fradraget egenkapitalen.

2. Poster under strengen, som ikke er omfattet af stk. 3, behandles som beskrevet i det følgende. I første etape grupperes de i overensstemmelse med den opdeling i risikogrupper, der findes i bilag I. Ved poster med fuld risiko tages den fulde værdi i betragtning, ved poster med mellemliggende risiko 50%, ved poster med mellemliggende/lav risiko 20%, og værdien af poster med lav risiko ansættes til nul. I anden etape multipliceres værdierne af poster under strengen efter at være vægtet som ovenfor beskrevet med den vægtning, der er tillagt de relevante modparter, i overensstemmelse med behandlingen af aktivposter efter stk. 1 og artikel 7. I tilfælde af salgs- og tilbagekøbsaftaler samt tilbagekøb i henhold til terminskontrakt anvendes de omhandlede aktivers vægtninger og ikke modparternes.

3. De metoder, der er beskrevet i bilag II, skal anvendes på de i bilag III opstillede eksempler på rente- og valutakursrelaterede poster.

4. Når poster under strengen er udtrykkeligt garanteret, skal de tillægges vægtning, som om de var oprettet på vegne af garantistilleren frem for af modparten. Når potentiel risiko hidrørende fra transaktioner under strengen til de kompetente myndigheders tilfredshed er helt og fuldt sikret ved en af de aktivposter, der anerkendes som passende sikkerhedsstillelse i stk. 1, litra a), nr. 7, og stk. 1, litra b), nr. 11, skal de tillægges vægtning på 0% eller 20% alt efter den pågældende sikkerhedsstillelse.

5. Når der for aktivposter og poster under strengen gælder en lavere vægtning, fordi der foreligger en udtrykkelig garanti eller en sikkerhedsstillelse, som kan accepteres af de kompetente myndigheder, anvendes den lavere vægtning kun på den del, der er garanteret, eller som er helt og fuldt dækket af sikkerhedsstillelsen.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne kan uanset kravene i artikel 6, stk. 1, litra b), fastsætte en vægtning på 0% for deres egne regionale regeringer og lokale myndigheder, såfremt der ikke er nogen forskel på risikoen ved fordringer på sidstnævnte og fordringer på deres centrale regeringer, fordi de regionale regeringer og lokale myndigheder har beføjelser til at inddrive midler, samt hvis der findes særlige institutionelle bestemmelser, som reducerer sidstnævntes risiko for at misligholde forpligtelser. En nulvægtning fastsat efter disse kriterier skal gælde dels for fordringer på de pågældende regionale regeringer og lokale myndigheder og poster under strengen oprettet på deres vegne, dels for fordringer

på andre og poster under strengen oprettet på vegne af andre, som er garanteret af disse regionale regeringer og lokale myndigheder.

2. Medlemsstaterne skal give Kommissionen meddelelse, såfremt de finder en nulvægtning berettiget efter de i stk. 1 nævnte kriterier. Kommissionen skal viderebringe disse meddelelser. Andre medlemsstater kan give kreditinstitutter, der er under tilsyn af deres kompetente myndigheder, mulighed for at anvende nulvægtning, når de foretager forretninger med de pågældende regionale regeringer og lokale myndigheder, eller når de er indehavere af fordringer, der er garanteret af sidstnævnte.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne kan anvende 20% vægtning på aktivposter, som til de pågældende kompetente myndigheders tilfredshed er garanteret ved en sikkerhedsstillelse i form af værdipapirer udstedt af regionale regeringer eller lokale myndigheder i zone A, ved indlån, der er domicilerede ved kreditinstitutter i zone A, bortset fra långivende institutter, eller ved indlåns-certifikater eller lignende instrumenter udstedt af disse kreditinstitutter.

2. Medlemsstaterne kan anvende 10% vægtning på fordringer på kreditinstitutter, som er specialiseret i interbankmarkeder og markeder for offentlig gæld i hjemlandet, og som er underkastet nøje tilsyn af de kompetente myndigheder, når de nævnte aktivposter er helt og fuldt garanteret til hjemlandets kompetente myndigheders tilfredshed ved en kombination af aktivposter, som er nævnt i artikel 6, stk. 1, litra a) og b), og er anerkendt af myndighederne som passende sikkerhed.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de bestemmelser, som vedtages i medfør af stk. 1 og 2, samt begrundelserne for disse bestemmelser. Kommissionen tilsender medlemsstaterne disse oplysninger. Kommissionen undersøger regelmæssigt følgerne af disse bestemmelser for at sikre, at de ikke medfører konkurrenceforvridninger. Senest tre år efter direktivets vedtagelse forelægger Kommissionen Rådet en rapport, eventuelt ledsaget af passende forslag.

Artikel 9

1. De tekniske ændringer, der skal foretages i dette direktiv på de nedenfor angivne områder, vedtages efter proceduren i stk. 2:

- en midlertidig nedsættelse af det minimumsnøgletal, der er fastsat i artikel 10, eller af de vægtninger, der er fastsat i artikel 6, for at tage hensyn til særlige omstændigheder;
- definitionen af zone A i artikel 2;
- definitionen af de multilaterale udviklingsbanker i artikel 2;
- ændring af definitionen af aktivposterne i artikel 6 for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne;
- listen over og klassificeringen af poster under stregen i bilag I og III og behandling heraf ved beregning af nøgletallet som beskrevet i artikel 5, 6 og 7 samt i bilaget II;

- uddybning af definitionerne for at sikre en ensartet anvendelse af direktivet i Fællesskabet;
- uddybning af definitionerne for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne ved anvendelsen af direktivet;
- samordning af terminologien og definitionernes affattelse med senere retsakter vedrørende kreditinstitutter og hermed beslægtede områder.

2. Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til det pågældende spørgsmåls hastende karakter. Det udtaler sig med det flertal, som er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemningen i udvalget tildeles de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet efter udløbet af en frist på 3 måneder regnet fra forslagetets forelæggelse for Rådet ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen, medmindre Rådet med simpelt flertal har udtalt sig mod de nævnte foranstaltninger.

Artikel 10

1. Med virkning fra den 1. januar 1993 stilles der krav til kreditinstitutter om, at deres nøgletal som defineret i artikel 3 til stadighed skal være på mindst 8%.
2. De kompetente myndigheder kan dog uanset stk. 1 fastsætte et højere minimumsnøgletal, hvis de finder det fornødent.
3. Hvis nøgletallet falder til under 8%, skal de kompetente myndigheder sikre, at det pågældende kreditinstitut tager de nødvendige foranstaltninger for så hurtigt som muligt at genetablere nøgletallet på det aftalte minimum.

Artikel 11

1. Kreditinstitutter, hvis minimumsnøgletal ikke inden den i artikel 12, stk. 1, fastsatte dato når op på de i artikel 10, stk. 1, foreskrevne 8%, skal etapevis tilnærme sig dette niveau. Så længe de ikke har nået dette mål, må de ikke lade solvensnøgletallet falde til under det niveau, der indtil da er nået. Skulle en sådan fluktuation alligevel opstå, bør den være midlertidig, og årsagen hertil skal meddeles de kompetente myndigheder.

2. I en periode på højst fem år efter den i artikel 10, stk. 1, nævnte dato kan medlemsstaterne fastsætte en 10% vægtning for de obligationer, som er defineret i artikel 22, stk. 4, i Rådets direktiv 85/611/EØF ¹⁾ af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), ændret ved direktiv 88/220/EØF ²⁾, og fastholde den for kreditinstitutter, hvis de anser det for nødvendigt for at undgå alvorlige forstyrrelser på deres markeder. Disse undtagelser skal meddeles Kommissionen.

3. I en periode på højst syv år efter den 1. januar 1993 gælder artikel 10, stk. 1, ikke for "Agricultural Bank of Greece". Den skal imidlertid efter den i stk. 1 nævnte metode etapevis tilnærme sig det niveau, som er foreskrevet i artikel 10, stk. 1.

4. Uanset artikel 6, stk. 1, litra c), nr. 1, kan Tyskland, Danmark og Grækenland indtil den 1. januar 1996 anvende 50% vægtning på aktivposter, som fuldt og helt er sikret til de pågældende kompetente myndigheders tilfredshed ved pant i allerede færdiggjorte beboelsesejendomme, kontorejendomme og forretningsejendomme med blandet anvendelse, der er beliggende på ovennævnte staters område, forudsat at lånebeløbet ikke overstiger 60% af værdien af den pågældende ejendom, beregnet efter strenge evalueringskriterier, som er fastlagt ved love eller administrative bestemmelser.

1) EFT nr. L 375 af 31.12.1985, s. 3.

2) EFT nr. L 100 af 19. 4.1988, s. 31.

5. 50% for lånetransaktioner i forbindelse med finansiel leasing af fast ejendom, som er indgået senest 10 år efter den dato, der er anført i artikel 12, stk. 1, og som vedrører ejendomme til erhvervsmæssig anvendelse, der er beliggende i hjemstedets land, og som er underkastet lovbestemmelser, der sikrer udlejeren fuldstændig ejendomsret til den udlejede genstand, indtil lejerer gør brug af sin forkøbsret.

Artikel 12

1. Medlemsstaterne vedtager de nødvendige love eller administrative bestemmelser for senest den 1. januar 1991 at efterkomme dette direktiv.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 13

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand

KLASSIFICERING AF POSTER UNDER STREGEN

Fuld risiko

- Garantier i form af kreditsubstitutter
- Accepter
- Endosserede vekslers, som ikke er forpligtende underskrevet af et andet kreditinstitut
- Transaktioner med regresret
- Uigenkaldeligt afgivne kredittilsagn i form af kreditsubstitutter
- Salg af aktiver og tilbagekøbsaftaler som defineret i artikel 12, stk. 1 og 2, i direktiv 86/635/EØF, hvis disse aftaler behandles som poster under stregen, indtil direktiv 86/635/EØF er blevet gennemført
- Aktiver købt i henhold til kontant terminskontrakt
- "Forward forward deposits"

- Ikke-betalt del af delvis betalte aktier og værdipapirer
- Andre poster, der også har fuld risikograd.

Mellemliggende risiko

- Remburser, udstedte og bekræftede (jf. også mellemliggende/lav risiko)
- Garantier og sikkerheder (herunder licitations- og fuldførelsesgarantier samt told- og afgiftsgarantier) samt garantier, der ikke har form af kreditsubstitutter
- Salgs- og tilbagekøbsaftaler som defineret i artikel 12, stk. 3 og 5, i direktiv 86/635/EØF
- Uigenkaldeligt afgivne kredittilsagn, der ikke har form af kreditsubstitutter
- Udnyttede kreditfaciliteter (forpligtelser til udlån, køb af værdipapirer, ydelse af garantier og acceptcertifikater) med en oprindelig løbetid på mere end et år
- "Note issuance facilities" og "revolving underwriting facilities"
- Andre poster, der også er tillagt mellemliggende risikograd.

Mellemliggende/lav risiko

- Remburser, hvor den underliggende forsendelse udgør sikkerhedsstillelsen og andre selvlikviderende transaktioner
- Andre poster, der også er tillagt mellemliggende/lav risikograd.

Lav risiko

- Uudnyttede kreditfaciliteter (forpligtelser til udlån, køb af værdipapirer, ydelse af garantier og acceptfaciliteter), der har en oprindelig løbetid på ikke mere end et år, eller som uden betingelser kan opsiges når som helst uden varsel
- Andre poster, der også er tillagt lav risikograd.

Medlemsstaterne forpligter sig til at underrette Kommissionen, så snart de har godkendt, at der indsættes en ny post under stregen i et af de sidste led under hver enkelt risikokategori. Denne post klassificeres definitivt på fællesskabsniveau, når proceduren i artikel 9 er afsluttet.

BEHANDLING AF RENTE- OG VALUTAKURSRELATEREDE
POSTER UNDER STREGEN

Under forudsætning af deres tilsynsmyndigheders godkendelse skal kreditinstitutter vælge en af de nedenfor anførte metoder til at måle de risici, der er forbundne med de i bilag III opregnede transaktioner. Rente- og valutakurskontrakter, der handles på anerkendte børser, hvor de dagligt er genstand for marginkrav, og valutakurskontrakter med en oprindelig løbetid på fjorten kalenderdage eller mindre, er undtagne.

Foreligger der mellem kreditinstituttet og dets modpart en særskilt bilateral juridisk kontrakt om nyordning, som de nationale tilsynsmyndigheder kan acceptere, og hvorefter gensidige betalingsforpligtelser i den fælles valuta på en given dato automatisk sammenlægges med andre lignende forpligtelser, der forfalder samme dato, skal det enkelte nettobeløb, der fastsættes i forbindelse med en sådan nyordning, vægtes i stedet for de omhandlede bruttobeløb.

Metode 1: "Marking to market"-metoden

Trin (a): Ved at knytte gældende markedsværdier til kontrakter ("marking to market") opnås de aktuelle genanskaffelsesomkostninger for alle kontrakter med en positiv værdi.

Trin (b): For at nå frem til et tal for potentielle fremtidige udlånsrisici ¹⁾ skal de nominelle værdier, der ligger bag institutternes samlede udlånsportefølje, multipliceres med følgende procenter:

<u>Resterende løbetid</u>	<u>Rentekontrakter</u>	<u>Valutakurskontrakter</u>
et år og derunder	0%	1%
over et år	0,5%	5%

Trin (c): Summen af de aktuelle genanskaffelsesomkostninger og de potentielle fremtidige udlånsrisici skal multipliceres med den risikovægt, der er tillagt modparten i artikel 6.

Metode 2: Det "oprindelige engagements" metode

Trin (a): Hvert instruments nominelle beløb skal multipliceres med følgende procenter:

<u>Oprindelig løbetid</u> ²⁾	<u>Rentekontrakter</u>	<u>Valutakurskontrakter</u>
et år og derunder	0,5%	2%
over et år men under to år	1%	5%
yderligere tillæg for hvert følgende år	1%	3%

Trin (b): De således konstaterede oprindelige risici multipliceres med den risikovægtning, der er tillagt modparten i artikel 6.

1) Bortset fra ved "single-currency floating/floating interest rate swaps", hvor kun de aktuelle genanskaffelsesomkostninger beregnes.

2) I forbindelse med rentekontrakter kan kreditinstitutterne med samtykke fra deres tilsynsmyndigheder vælge mellem oprindelig og resterende løbetid.

EKSEMPLER PÅ RENTE- OG VALUTAKURSRELATEREDE POSTER
UNDER STREGEN

Rentekontrakter

- Single-currency interest rate swaps
- Basic swaps
- Forward rate agreements
- Interest rate futures
- Interest rate options purchased
- Andre kontrakter af samme art

Valutakurskontrakter

- Cross-currency interest rate swaps
- Forward foreign exchange contracts
- Currency futures
- Currency options purchased
- Andre kontrakter af samme art.

